

prezydium WRN oraz stosownie do instrukcji fachowych PKPG (Departament Komunikacji i Łączności), której przewodniczący WKPG składa kwartalnie sprawozdanie (w 2 egzemplarzach).

2. Przewodniczący WKPG przesyła odpisy protokołów z konferencji, o których mowa w § 4, w dwóch egzemplarzach do PKPG oraz po 1 egzemplarzu do Ministerstw: Kolei, Transportu Drogowego i Lotniczego oraz Żeglugi w przypadku, jeżeli sprawy poruszone na konferencji dotyczą zakresu działania tych ministerstw.

§ 8. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 27 sierpnia 1951 r.

2. Jednocześnie tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 6 maja 1948 r. o utworzeniu w dyrekcjach okręgowych kolei państwowych komisji koordynacji przewozów (Dz. U. M. K. Nr 10, poz. 184),
- 2) zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 29 września 1948 r. o zmianie regulaminu komisji koordynacji

nacji przewozów w DOKP (Dz. U. M. K. Nr 15, poz. 303),

3) okólnik Ministra Komunikacji z dnia 4 października 1948 r. w sprawie wyliczanych działalności komisji koordynacji w DOKP (Dz. U. M. K. Nr 16, poz. 320),

4) okólnik Ministra Komunikacji z dnia 15 października 1948 r. w sprawie nadzoru nad działalnością komisji koordynacji przewozów w DOKP (Dz. U. M. K. Nr 18, poz. 338).

§ 9. Minister Kolei wyda podległym sobie dyrektorom okręgów kolei polecenie przekazania przewodniczącym odpowiednich wojewódzkich komisji planowania gospodarczego całości dokumentacji związanej z pracą dotychczasowych komisji koordynacji przewozów przy DOKP w terminie 15 dni od wydania niniejszego zarządzenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

1236

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 11 września 1951 r.

w sprawie zbędnych i nadmiernych remanentów łożysk tocznych.

Na podstawie § 5 uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 8 września 1949 r. w sprawie gospodarki łożyskami tocznymi (Monitor Polski z 1950 r. Nr A-2, poz. 19) zarządza się w porozumieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego, co następuje:

§ 1. 1. Urzędy, instytucje państwowe, przedsiębiorstwa państwowe, przedsiębiorstwa pod zarządem państwowym oraz spółki prawa cywilnego i handlowego, w których Skarb Państwa lub przedsiębiorstwa państwowe posiadają udział wynoszący ponad 50% kapitału zakładowego, obowiązane są ujawnić i zgłosić bezpośrednio do Centralnego Biura Łożysk Tocznych „Cebiloż” w Warszawie, zwanego dalej w skróceniu „Cebiloż”, wszystkie posiadane zbędne i nadmierne remanenty łożysk tocznych i ich części, zwane dalej łącznie „remanentami łożysk tocznych”, stosownie do przepisów instrukcji stanowiącej załącznik do zarządzenia.

2. Obowiązki zgłoszenia nie podlegają remanenty łożysk tocznych:

- 1) uznane przez właściwego ministra jako zapasy specjalne;
- 2) zgłoszone do „Cebilożu” przed wejściem w życie niniejszego zarządzenia;
- 3) w stanie niezdatnym do użytku i do naprawy;
- 4) które zostaną planowo zużyte przez posiadacza w 1951 r.

§ 2. 1. „Cebiloż” obowiązane jest nabyć i przejąć do własnych magazynów zgłoszone mu remanenty łożysk tocznych lub wskazać na nie nabywcę.

2. Zasady przejmowania remanentów łożysk tocznych lub wskazania na nie nabywcy, zasady rozliczenia i komisijnego zakwalifikowania remanentów łożysk tocznych określone są w załączonej instrukcji.

§ 3. 1. Zabrania się posiadaczowi jakiegokolwiek dysponowania zgłoszonymi remanentami łożysk tocznych bez uprzedniej i każdorazowej zgody „Cebilożu”.

2. W przypadku naruszenia przepisów niniejszego zarządzenia, w szczególności zaś przepisów ust. 1, należy wyciągnąć w stosunku do winnych konsekwencje służbowe, a jeżeli czyn ma charakter przestępstwa — kierować doniesienie do właściwego prokuratora w celu pociągnięcia winnych do odpowiedzialności stosownie do obowiązujących przepisów.

§ 4. 1. Gospodarowanie łożyskami tocznymi oraz akcja upłynnienia remanentów łożysk tocznych powinny być na wszystkich szczeblach kontrolowane.

2. Upoważnia się inspektorów Przedsiębiorstwa Upłynnienia Remanentów do kontrolowania gospodarki łożyskami tocznymi jednostek określonych w § 1 w zakresie ustalonym w załączonej instrukcji.

§ 5. Tracą moc przepisy zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 17 grudnia 1949 r. w sprawie upłynnienia łożysk tocznych (Monitor Polski z 1950 r. Nr A-2, poz. 20).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 11 września 1951 r. (poz. 1236).

INSTRUKCJA W SPRAWIE ZASAD I TRYBU POSTĘPOWANIA PRZY UPŁYNNIENIU REMANENTÓW ŁOŻYSK TOCZNYCH

§ 1. 1. Przepisy niniejszej instrukcji dotyczą i ich części, zwanych dalej wspólnie „remanentami łożysk tocznych”.

2. Remanentem zbędnym w rozumieniu niniejszej instrukcji jest zapas łożysk tocznych, których posiadacz nie używa na własne planowe potrzeby produkcyjne lub eksploatacyjne.

3. Remanentem nadmiernym w rozumieniu niniejszej instrukcji jest taka ilość łożysk tocznych, która przekracza:

- 1) zatwierdzoną normę zapasu maksymalnego;
- 2) obliczoną przez posiadacza własną normę zapasu maksymalnego, jeżeli brak jest normy zatwierdzonej przez właściwą jednostkę nadrzędną.

4. Remanentem nadmiernym w rozumieniu niniejszej instrukcji nie jest zatwierdzony przez właściwą jednostkę nadrzędną zapas sezonowy.

§ 2. 1. Jednostki, określone w § 1 zarządzenia, powinny wszystkie ujawnione remanenty łożysk tocznych niezwłocznie po ich powstaniu zaoferować do skupu Centralnemu Biuru Łożysk Tocznych „Cebiloż“.

2. Zaoferowanie następuje przez przesłanie wyczerpująco wypełnionej — stosownie do przepisów § 3 — karty ewidencyjnej według ustalonego wzoru (wzór Nr 1).

§ 3. Karty ewidencyjne należy wypełniać w następujący sposób:

A. Symbol branży towarowej.

Symbolem branży towarowej obejmującej łożyska toczne i ich części jest liczba XIV, którą należy umieszczać w odpowiedniej rubryce karty ewidencyjnej.

Symbol XIV obejmuje łożyska toczne i ich części wymienione w instrukcji stanowiącej załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 22 czerwca 1949 r., znak: BI-1-0400-23-49 w sprawie uzupełnienia zarządzenia z dnia 29 kwietnia 1949 r. zatwierdzającego instrukcję dotyczącą opracowania planu zaopatrzenia w przemyśle na rok 1950.

B. Nazwa materiału.

W rubryce tej należy podać bliższe oznaczenie łożysk tocznych, przy czym należy stosować następujące zasady:

- 1) dla łożysk tocznych objętych aktualnym cennikiem Biura „Cebiloż“ wystarcza oznaczenie ISO, wypisane łącznie z odpowiednim numerem, np. ISO-6205, ISO-2305K itd.;
- 2) łożyska toczne zgodne pod względem wymiarów i konstrukcji z łożyskami znakowanymi ISO mogą być również oznaczone znakiem ISO, ale tylko wówczas, jeśli nie ma żadnej wątpliwości, że są wykonane normalnie jak łożyska wymienione w pkt 1;
- 3) w przypadkach, w których łożyska toczne opisane w pkt 1 i 2 posiadają wykonanie odbiegające od normalnego, co wyraża się dodatkowym znakiem obok oznaczenia zasadniczego, nie mogą być one łączone z łożyskami wymienionymi poprzednio, lecz należy je określić na oddzielnych kartach ewidencyjnych z podaniem tego dodatkowego znaku, np. 6204-Z, 2312K/03 itd.; te dodatkowe znaki dotyczą np. szczegółów konstrukcyjnych, luzów innych niż normalne, specjalnego koszyka lub tolerancji wymiarów innej niż normalna;
- 4) przy wypełnianiu kart ewidencyjnych wszystkich pozostałych łożysk tocznych, nie wymienionych

w pkt 1, 2 i 3, należy stosować następujące zasady:

- a) podawać pełne określenie nazwy typu łożyska według następującej nomenklatury:

łożysko kulkowe	promieniowe	jednorzędowe,
„	„	dwurzędowe sztywne,
„	„	„ wahlwe,
„	„	jednorzędowe skośne,
„	„	dwurzędowe skośne,
„	„	do iskrowników,
„	„	osiowe jednokierunkowe,
„	„	osiowe dwukierunkowe,
„	„	o rolkach cylindrycznych jednorzędowe,
„	„	„ dwurzędowe,
„	„	„ baryłkowych jednorzędowe,
„	„	„ dwurzędowe,
„	„	kulkowe stożkowe,
„	„	igielkowe,
„	„	o złożeniach rolkowych,
„	„	kulkowe osiowe;
- b) jeśli łożysko kulkowe jest zaopatrzone w części dodatkowe, dokładnie je wymienić, np. tuleja zaciskowa, pierścień nastawny, podkładka sferyczna itd.;
- c) na jednej karcie ewidencyjnej podawać tylko jedną wielkość łożyska;
- d) na każdej karcie ewidencyjnej podawać również — oprócz nazwy typu łożyska — znaki wytłoczone na powierzchniach czołowych obydwu pierścieni łożyska oraz wymiary zasadnicze w kolejności podanej dla każdego typu łożyska w cenniku Biura „Cebiloż“;
- e) nazwy typu łożyska, znaki i wymiary podawać w oddzielnych wierszach rubryki „nazwa materiału“;
- 5) nazwy części łożysk tocznych oraz dane dodatkowe, o których mowa niżej, należy wymieniać w oddzielnych wierszach rubryki „nazwa materiału“:
 - a) blaszka zabezpieczająca — podać wybite znaki, a w razie braku takich — podać średnicę otworu;
 - b) koszyki — podać znaki wybite;
 - c) kulki — na jednej karcie ewidencyjnej umieszczać tylko kulki o jednym wymiarze, podając średnicę oraz ich przeznaczenie;
 - d) nakrętki do tulei — podać znaki wybite, a w razie braku znaków — wskazać średnicę otworu i rodzaj gwintu (Wintworth lub metryczny);
 - e) oprawa dla łożyska tocznego — podać znaki wybite;
 - f) pierścień łożyska rolkowego — jeśli nie tworzy kompletnego łożyska, a stanowi oddzielną część handlową (np. łożyska Timken) — podać znaki wybite;
 - g) pierścień ustalający do łożyska o rolkach cylindrycznych — podać znaki wybite;
 - h) pierścień ustalający do oprawy — podać znaki wybite, a w razie braku takich znaków — wskazać średnicę zewnętrzną oraz szerokość;
 - i) podkładka sferyczna — podać znaki wybite, a w razie braku znaków — wskazać średnicę wewnętrzną i zewnętrzną oraz wysokość;
 - j) rolki — podać wymiary: średnica, długość oraz rodzaj krawędzi (zaokrąglona lub ścięta); dla rolek odbiegających od kształtu cylindra geometrycznego, a więc mających po bokach stożki lub zatoczenia, należy załączyć ewentualnie szkic z wymiarami oraz podać dane stosownie do pkt 4 lit. a);

- k) tuleja demontażowa — podać znaki wybite, a w razie braku takich znaków — podać średnicę otworu, najmniejszą średnicę zewnętrzną stożka oraz długość i rodzaj gwintu jak również dane stosownie do pkt 4 lit. e);
- l) tuleja zaciskowa — podać znaki wybite, a w razie braku takich znaków — podać średnicę wewnętrzną, rodzaj gwintu (patrz lit. d), średnicę zewnętrzną u nasady gwintu oraz długość;
- ł) uszczelka filcowa — podać średnicę wewnętrzną, zewnętrzną oraz wysokość;
- m) wianek — podać znaki wybite;
- 6) należy podawać oddzielnie ilość łożysk lub ich części nowych, oddzielnie zaś ilość łożysk lub części używanych (w rubryce „nadmiar i ilość do upłynienia“); przez „używane“ należy rozumieć takie łożyska lub ich części, które nadają się jeszcze do użytku; na każdej karcie ewidencyjnej musi być bezwzględnie zaznaczone słownie: „łożyska nowe“ lub „łożyska używane“;
- 7) w rubryce „dane dotyczące upłynienia lub zużycia“ należy oddzielnie podawać dane dotyczące upłynienia, a oddzielnie dane dotyczące zużycia (w okresie między wystawieniem karty ewidencyjnej a przesłaniem jej do Biura „Cebiloż“); oddzielnie także należy podawać dane o łożyskach i częściach nowych, oddzielnie zaś — o używanych;
- 8) w rubryce „opakowanie“ należy wyraźnie zaznaczyć: „opakowanie fabryczne“, „nasmarowane i opakowane w papier przetłuszczony“, „w smarze bez opakowania“, „suche bez opakowania“.

§ 4. Jeśli jednostka, obowiązana do ujawnienia remanentów łożysk tocznych, ma trudności z wypełnieniem kart ewidencyjnych w sposób określony w § 3, powinna zawiadomić o tym „Cebiloż“, które — w zależności od ilości lub przypuszczalnej wartości łożysk tocznych — wysła rzeczoznawcę w celu dokonania oględzin i technicznego opisu lub wyrazi zgodę, aby wypełnienie kart ewidencyjnych było nie wyczerpujące.

§ 5. 1. Obowiązkowi zaofiarowania do skupu nie podlegają remanenty łożysk tocznych, określone w § 1 ust. 2 zarządzenia, ale w odniesieniu do tych remanentów posiadacz powinien dokonać czynności określonych w niniejszym paragrafie.

2. Jeśli istnieją uzasadnione potrzeby gospodarcze uznania całego lub części zapasu łożysk tocznych jako zapasu specjalnego, posiadacz powinien wystąpić do właściwego ministra o uzyskanie decyzji. Po bezskutecznym upływie 30 dni od daty wysłania wniosku posiadacz powinien zaofiarować do skupu cały remanent łożysk tocznych stosownie do przepisów niniejszej instrukcji. W razie uznania tylko części zapasu jako zapasu specjalnego obowiązek zaofiarowania do skupu dotyczy całej pozostałej ilości.

3. Jeśli posiadacz zgłosił remanent łożysk tocznych bezpośrednio do Biura „Cebiloż“ przed wejściem w życie niniejszej instrukcji, powinien w ciągu 30 dni sprawdzić, czy ilości zgłoszone odpowiadają aktualnie posiadanym ilościom zbydnym lub nadmiernym; w przypadku stwierdzenia rozbieżności należy niezwłocznie przesłać do Biura „Cebiloż“ sprostowanie, które sporządza się w następujący sposób:

- 1) w przypadku posiadania mniejszej ilości remanentów łożysk tocznych niż zgłoszona do Biura „Cebiloż“ — posiadacz powinien rozchodować różnicę w odpowiedniej kolumnie karty ewidencyjnej i zawiadomić o tym rozchodowaniu „Cebiloż“, przesyłając odpis karty ewidencyjnej;

2) w przypadku zużycia całej ilości remanentów łożysk tocznych zgłoszonych już do sprzedaży do Biura „Cebiloż“ posiadacz powinien zażądać od Biura „Cebiloż“ zwrotu karty ewidencyjnej;

3) w przypadku posiadania większej ilości remanentów łożysk tocznych niż zgłoszona do Biura „Cebiloż“ — posiadacz powinien potraktować ilości nie zgłoszone jako nowopowstały remanent, tzn. zgłosić je według przepisów niniejszej instrukcji.

4. Jeśli remanenty łożysk tocznych są w stanie niezdatnym do użytku, tzn. niekompletne, uszkodzone lub zużyte, posiadacz powinien postąpić zgodnie z przepisami zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) Nr 20 z dnia 23 stycznia 1951 r. w sprawie regeneracji łożysk tocznych (Biuletyn PKPG Nr 4, poz. 35).

5. Jeśli posiadacz postanowił przeznaczyć remanenty łożysk tocznych na własne planowe potrzeby w 1951 r., powinien porównać przewidywane zużycie do końca 1951 r. z aktualnym zapasem magazynowym, a następnie:

- 1) jeśli porównane wielkości okażą się równe — wycofać w ciągu 3 dni wszystkie wysłane zamówienia;
- 2) jeśli z porównania wyniknie, że zapas magazynowy jest wyższy od sumy przewidywanego zużycia do końca 1951 r. i zapasu normatywnego na koniec 1951 r., prócz wycofania wysłanych zamówień — zgłosić nadwyżkę do skupu stosownie do przepisów niniejszej instrukcji;
- 3) jeśli z porównania wyniknie, że zapas magazynowy jest mniejszy od sumy przewidywanego zużycia do końca 1951 r. i zapasu normatywnego na koniec 1951 r. — wycofać zamówienia, których realizacja przewidywana jest w okresie posiadania zapasu ponadnormatywnego.

§ 6. Posiadacz remanentu łożysk tocznych, który zgłosił go bezpośrednio do Biura „Cebiloż“ przed wejściem w życie niniejszej instrukcji, może skorzystać z przepisów § 5 ust. 5 pod warunkiem dokonania czynności w tym ustępie określonych oraz uzyskania od Biura „Cebiloż“ zwolnienia zgłoszonych mu remanentów.

§ 7. 1. „Cebiloż“ ma obowiązek:

- 1) remanenty łożysk tocznych zgłoszone do sprzedaży przed dniem 31 grudnia 1951 r. — przejąć do własnych magazynów lub wskazać nabywcę w terminie do dnia 31 maja 1952 r.;
 - 2) remanenty łożysk tocznych zaofiarowane do skupu po dniu 1 stycznia 1952 r. — przejąć do własnych magazynów lub wskazać nabywcę w terminie 2-miesięcznym od daty zgłoszenia.
2. W celu wywiązania się z obowiązku, określonego w ust. 1, „Cebiloż“ powinien bieżąco sporządzać plany przejęcia i rozprowadzenia zaofiarowanych mu do skupu remanentów łożysk tocznych i powiadamiać jednostki oferujące o terminach odbioru lub wskazania nabywcy.

§ 8. 1. Przejmowane przez „Cebiloż“ remanenty łożysk tocznych podlegają komisyjnej kwalifikacji technicznej zgodnie z uchwałą Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 8 września 1949 r. w sprawie gospodarki łożyskami tocznymi (Monitor Polski z 1950 r. Nr A-2, poz. 19).

2. Instrukcja wewnętrzna Biura „Cebiloż“ ustali sposób pracy komisji oraz poda inne wskazówki niezbędne do właściwego jej funkcjonowania.

§ 9. Zasady postępowania z remanentami łożysk tocznych zakwalifikowanych przez komisję do regene-

racji określone są w instrukcji stanowiącej załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG z dnia 23 stycznia 1951 r., o którym mowa w § 5 ust. 4.

§ 10. 1. Posiadacz sprzedaje remanenty łożysk tocznych po cenach ustalonych w aktualnie obowiązującym cenniku Biura „Cebiloż”, a w ich braku — po cenach opartych na obowiązującej kalkulacji franco stacja odbiorcza.

2. W przypadku sprzedaży remanentów łożysk tocznych używanych lub z innych powodów niepełnowartościowych cenę zbycia obniża się o 20%.

3. Jeśli remanenty łożysk tocznych nabywa „Cebiloż”, cenę zbycia ustaloną według przepisów ustępów poprzedzających obniża się jeszcze o marżę handlową przysługującą dla Biura „Cebiloż”.

4. W przypadku sprzedaży remanentów łożysk tocznych zakwalifikowanych komisyjnie na złom oraz łożysk tocznych przestarzałego typu lub wymiarów, które obecnie nie mają zastosowania lub mają znikome zastosowanie, należy przyjąć cenę złomu.

§ 11. W odniesieniu do remanentów łożysk tocznych, zaofiarowanych do skupu przez Biuro „Cebiloż” po dniu 30 listopada 1951 r., należy ceny określone w sposób podany w § 10 pomniejszać o 10%, chyba że remanenty te powstały nie z winy posiadacza (np. zmiana planów produkcyjnych, polecenie przejęcia wydane przez władze nadrzędne itp.).

§ 12. 1. Posiadacz ma obowiązek wysłać remanenty łożysk tocznych pod adresem Biura „Cebiloż” lub wskazanego przez „Cebiloż” odbiorcy odwrotnie po otrzymaniu zlecenia wysyłki.

2. Jeżeli posiadacz nie otrzymał zlecenia wysyłki w ciągu 14 dni od daty upływu terminu określonego przez „Cebiloż” jako termin przejęcia lub wskazania nabywcy na remanent zaofiarowany do skupu, powinien zwrócić się do Biura „Cebiloż” z żądaniem nadesłania zlecenia wysyłki, a po bezskutecznym upływie dalszych dni 14 — dokonać wysyłki bez zlecenia pod adresem Biura „Cebiloż”.

§ 13. 1. Każdy odbiorca remanentu łożysk tocznych ma obowiązek potwierdzić otrzymanie przesyłki.

2. Jeśli odbiorca stwierdzi, że zaproponowana mu cena zbycia została obliczona niezgodnie z przepisami § 10, powinien w potwierdzeniu otrzymania przesyłki podać cenę właściwą.

3. Decyzje Biura „Cebiloż” w sprawie ustalenia cen zbycia remanentów łożysk tocznych są ostateczne.

§ 14. 1. Jednostka zbywająca remanenty łożysk tocznych powinna wystawić fakturę w ciągu 5 dni od daty otrzymania potwierdzenia odbioru przesyłki, chyba że zwróci się do Biura „Cebiloż” o ustalenie ceny zbycia; w tym przypadku termin, określający obowiązek wystawienia faktury, zaczyna biec od dnia otrzymania decyzji Biura „Cebiloż”.

2. Jeśli w ciągu 21 dni od daty dokonania wysyłki jednostka zbywająca remanenty łożysk tocznych nie otrzyma od odbiorcy potwierdzenia odbioru przesyłki, powinna tego zażądać listem poleconym, a po dalszym bezskutecznym upływie dni 10 — wystawić fakturę według zaofiarowanej ceny.

§ 15. 1. Posiadacz ma obowiązek — aż do chwili dokonania wysyłki — dbać o należyte przechowanie i zabezpieczenie przed zniszczeniem lub uszkodzeniem zaofiarowanych do skupu remanentów łożysk tocznych, w szczególności:

1) przechowywać remanenty łożysk tocznych na półkach, w magazynie suchym, o małych różnicach temperatury;

2) konserwować remanenty łożysk tocznych we właściwym smarze antykorozyjnym, opakowane w papier parafinowany i pakowy.

2. Instrukcji w sprawie właściwego konserwowania łożysk tocznych udzielać będzie „Cebiloż”.

§ 16. 1. Załadowanie remanentów łożysk tocznych do transportu powinno odpowiadać obowiązującym wymogom, a w szczególności wykluczać możliwość uszkodzenia wskutek złego opakowania, zawilgocenia itp.

2. Informacji o sposobie właściwego załadowania remanentów łożysk tocznych udzielać będzie „Cebiloż”.

§ 17. Koszty magazynowania i konserwacji remanentów łożysk tocznych do czasu ich wysyłki, koszty opakowania, załadunku, ekspedycji oraz koszty transportu (franco), a także ryzyko transportu w przypadku niewłaściwego załadunku ponosi posiadacz.

§ 18. „Cebiloż” ma obowiązek pokryć zamówienia odbiorców przede wszystkim łożyskami tocznymi pochodzącymi z remanentów.

§ 19. Wszelkie obroty w zakresie akcji upłynnienia remanentów łożysk tocznych, dokonane przez „Cebiloż” jak również dokonane za jego pośrednictwem, wlicza się do planowych obrotów Biura „Cebiloż”.

§ 20. 1. Biuro „Cebiloż” powinno składać Ministrowi Handlu Zagranicznego miesięczne sprawozdania o przebiegu i wynikach akcji przejmowania oraz obrotu remanentami łożysk tocznych zaofiarowanych mu do skupu według ustalonego wzoru (wzór Nr 2).

2. Odpisy sprawozdań, o których mowa w ust. 1, powinien „Cebiloż” przysyłać do Przedsiębiorstwa Upłynnienia Remanentów.

§ 21. W odniesieniu do remanentów łożysk tocznych należy stosować przepisy §§ 6, 10 ust. 2, §§ 21, 22 ust. 1, §§ 55, 57, 58, 59, 60 i 66 instrukcji stanowiącej załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG z dnia 2 maja 1951 r. w sprawie ujawnienia, upłynnienia i zapobiegania tworzeniu się zbędnych i nadmiernych remanentów materiałów zaopatrzeniowych w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych (Monitor Polski Nr A-46, poz. 602 i Nr A-87, poz. 1202) w przypadkach w tych paragrafach określonych.

§ 22. 1. Przedsiębiorstwo Upłynnienia Remanentów uprawnione jest przez swych inspektorów:

1) sprawdzać i wskazywać sposób właściwego ujawnienia i zaofiarowania do skupu remanentów łożysk tocznych;

2) wskazywać sposób magazynowania w przypadkach stwierdzenia marnotrawstwa spowodowanego niewłaściwym przechowaniem remanentów łożysk tocznych;

3) określić terminy do wykonania zadań w zakresie gospodarki łożyskami tocznymi stosownie do niniejszych przepisów.

2. Jednostki, określone w § 1 zarządzenia, powinny okazywać inspektorom Przedsiębiorstwa Upłynnienia Remanentów jak najdalej idącą pomoc w zakresie wykonania zleconych im czynności kontrolnych, a w szczególności:

1) udzielać im wszelkich potrzebnych sprawozdań, informacji i innych niezbędnych materiałów dotyczących stanu i likwidacji remanentów łożysk tocznych;

2) udostępniać im przeprowadzanie inspekcji w magazynach i innych miejscach składowania, przeglądanie ksiąg magazynowych oraz uzyskanie informacji dotyczących gospodarki magazynowej.

Wzór Nr 1

(str. 1)

Podawać wartość według obowiązujących cenników.

1. Jednostka zgłaszająca (dokładny adres)		2. KARTA EWIDENCYJNA Nr				3. Nr indeksu materiałowego							
Stacja kolejowa i bocznicza		nazwa materiału				4. Symbol branży towarowej							
						5. Wartość użyt- kowa w %							
6. Wpłyzenie nadmiaru	7. Jed- nostka miary	8. Specyfikacja materiału	9. Zapas w magazynie		10. Z a p o t r z e b o w a n i e				17. N A D M I A R do upłynnienia				
					11. n a z u ż y c i e		12. n a z a p a s						
					13. do dnia	14. i l o ś ć	15. w dniach	16. i l o ś ć	18. i l o ś ć	19. cena jedn.	20. w a r t o ś ć		
21. Dokładny opis materiału (ewent. uszkodzenia, zanieczyszczenia, zastosowanie i gdzie, opakowanie, pochodzenie tp.). Przyczyny zmniejszonej wartości użytkowej. Klasyfikacja materiału wg § 7 instrukcji: pełnowartościowy, niepełnowartościowy, małowartościowy, bezwartościowy*)													
*) niepotrzebne skreślić.													
22. Data wystawienia karty		23. Podpis i stanowisko wystawiającego		24. Aprobata kierownika jednostki zgłaszającej lub osoby upoważnionej				25. Wpis do dziennika					
								26. pozycja		27. data		28. podpis	

(str 2)

29. Remanent oferowano		32. S t a n i r u c h r e m a n e n t u (sprzedano lub zużyto)					
30. data	31. k o m u	33. data i nr dowodu	34. nabywca lub sposób zużycia	35. i l o ś ć	36. wartość	37. po- zostałość	
38. Decyzja i uzasadnienie pozostawienia nadmiaru u posiadacza. Opinia jednostki nadrzędnej, hurtowni, centrali handlowej, Przedsiębiorstwa Upłynnienia Remanentów itd. co do zakwalifikowania lub zagospodarowania remanentu. Uzasadnienie. Orzeczenie Komisji.							
39. L i k w i d a c j a r e m a n e n t u							
40. data		41. sposób		42. podpis			

